

Sygn. akt I CSK 3401/22

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Załucki

w sprawie z powództwa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie
przeciwko A. S.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,
na posiedzeniu niejawnym 22 lutego 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie
z 22 stycznia 2021 r., sygn. akt I ACa 801/19,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powód Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 22 stycznia 2021 r., którym oddalono jego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu z 19 listopada 2018 r., wydanego w sprawie przeciwko A. S. o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Powód uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem następujących zagadnień prawnych:

1] Czy kontynuowanie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej po dokonaniu czynności fraudacyjnej pozwala na przyjęcie, że dłużnik działał w bezpośrednim zamiarze pokrzywdzenia FUS w zakresie należności z tytułu składek powstałych po dacie tej czynności, w szczególności w sytuacji, gdy pozostawał on dłużnikiem z tego tytułu należności nieprzerwanie przez okres bezpośrednio przed dokonaniem tej czynności, i że miał on świadomość co do możliwości powstania tych należności po dokonaniu czynności fraudacyjnej ?

2) Czy rozłożenie na raty spłaty należności z tytułu składek na podstawie art. 28 Ustawy systemowej w trakcie postępowania sądowego w przedmiocie uznania czynności fraudacyjnej za bezskuteczną, pozbawia możliwości ich ochrony na podstawie art. 527 i 530 K.c. w zakresie, w jakim raty je obejmujące nie są wymagalne na dzień wyrokowania ?

Zgodnie z art. 530 k.c. pokrzywdzenie wierzyciela wymaga wykazania jego celowości, czemu w sferze postępowania dowodowego powód nie sprostął. Ta okoliczność, nie zaś fakt rozłożenia długu przedsiębiorcy wobec powoda na raty stała się przyczyną oddalenia jego apelacji. Zagadnienia zostały zatem sformułowane w oparciu o ustalenia stanu faktycznego sprawy konkurencyjne wobec ustaleń zawartych w wyroku Sądu drugiej instancji. Z tej przyczyny nie odzwierciedlają one problemów, których rozwikłanie byłoby konieczne do rozstrzygnięcia sprawy. Natomiast zagadnienie prawne powinno, przede wszystkim, być sformułowane w oparciu o okoliczności mieszczące się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń, a jednocześnie być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumpcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (zob. np. postanowienia SN z 27 grudnia 2022 r., I CSK 1592/22; z 13 grudnia 2022 r., I CSK 3690/22 oraz z 8 grudnia 2022 r., I CSK 5245/22).

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.